

POETAS GALEGOS EN LINGUA RUSA

No limiar do novo milenio. Antoloxía da literatura galega. Edición ó coidado de Elena Zernova. Centro de Estudios Galegos da Universidade de San Petersburgo. San Petersburgo, 1999.

Este volume publicado polo Centro de Estudios Galegos da Universidade de San Petersburgo fai o número 4 dunha serie comezada en 1995 e é mostra do interese que a literatura galega suscita nos ámbitos académicos de Petersburgo. Os tres anteriores estiveron dedicados á poesía medieval, á poesía do Rexurdimento ata a Guerra Civil e á produción durante o franquismo respectivamente, todos eles coordinados pola profesora Elena Zernova e prologados por grandes especialistas na literatura galega: Xesús Alonso Montero, Basilio Losada e Anxo Tarrío Varela.

O aparecido en 1999, *No limiar do novo milenio*, está dedicado ós autores máis novos, nados entre 1945 e 1966, e iníciase cun excelente prólogo do Rector da Universidade de Santiago de Compostela, Darío Villanueva.

Se os poetas son 27, os tradutores evidencian unha superioridade numérica considerable, son 36. Na praxe traductoria rusa coexisten dúas solucións: nunha escolma as obras dun poeta vense vertidas por un traductor ou por varios. Na antoloxía petersburguesa as dúas solucións tradicionais coexisten: por un só traductor están trasladados ó ruso as poesías de Vicente Araguas (traducción de Helena Gólubeva), de Jesús González Tosar e Luísa Castro (traducción de Andrei Rodoski), as de Xulio Valcárcel e de Gonzalo Navaza (traducción de A. Koss), de Roman Raña Lama (traducción de P. Pavlóvitx). Nos demais casos un poeta pode ter dous ou tres tradutores; incluso catro Xosé María Álvarez Cáccamo (V. Lítus, D. Básov, S. Korzakova, M. Leviw), Félix Fiz Vergara (V. Gordentxuk, N. Sokolóvskaia, E. Linubtxikova, D. Bésov), Pallares (L. Kurliándskaia, A. Kovaliova, M. Tolstoia, H. Gólubeva), Miguel-Anxo Fernán-Vello (J. Kubliándskaia, E. Liúbtzikova, S. Korniénko, S. Stiefánor). De dous tradutores dispoñen Alfonso Pexegueiro (E. Liubtxikova e T. Vorónina), Cesáreo Sánchez Iglesias (A. Masaieva e A. Krasílnikov); de tres, Xavier Rodríguez Baixeras (M. Kviatkóvskaia, A. Rodoski, V. Lítus), Xoan Manuel Casado (A. Syxtxikov, E. Liúbtzikova, V. Andréiev), Xavier Rodríguez Barrio (V. Andreiev, In. Xaxkov, I. Txupniná), Claudio Rodríguez Fer (M. Toltaia, S. Stiefákov, H. Gólubeva), Manuel Rivas (A. Rodoski, A. Másnieva, A. Syxtxikov), Ramiro fonte (V. Andreiev, A. Syxtxikov, P. Pavlóvitx), Xela Arias

(H. Nikolaieva, V. Andréiev, O. Antífova, E. Liúbtzikova), Luísa Villalta (T. Txernixova, L. Kurliándskaia, N. Liebiédeva, V. Andréiev), Xavier Seoane (traducción de P. Pavlóvitx, V. Pravoscídov, H. Gólubieva, V. Vasíliev), Manuel Forcadela (traducción de E. Zernova, K. Konkonósenko, In. Ivírxtxenko, A. Rodoski). Anxo Quintela ten cinco tradutores que son M. Iasnov, D. Sújarev, V. Andréiev, V. Litus, D. Stiefánov).

Os partidarios do sistema “un traductor para un poeta” insisten en que ten a vantaxe de mante-la integridade e a coherencia do estilo peculiar do poeta; os adversarios replican que un grupo de tradutores, sempre e cando compartan os criterios básicos da profesión, lle ofrecen ó lector a súa imaxe máis polifacética.

Os tradutores rusos pertencen ás tres xeracións: os máis veteranos (V. Vasíliev, M. Kviatrovskaia, H. Gólubeva, A. Koss, L. Tzyvián, M. Tasnov), tradutores profesionais; os máis novos: T. Txernixova, N. Solovskaia, Stiefánov, H. Zerniva. Os demais están facendo ou acaban de face-la carreira de Filoloxía (castelán, portugués, galego) na Universidade de San Petersburgo.

Non é doado de realizar, nesta breve recensión, unha análise de tódalas versións, debidas a tantos tradutores, distintos pola idade, experiencia e formación profesional. Ademais sería unha análise dirixida unicamente cara ós lectores rusófonos. Abonda dicir que tódolos tradutores comparten os criterios básicos, xa tradicionais na praxe da traducción da poesía estranxeira ó idioma ruso: parten do presuposto que a intención do poeta se materializa e se patentiza mediante a linguaxe coas súas características: rexistro, medios expresivos, características fonolóxicas; os tradutores tratan de reproducir-la integridade do idiolecto dun poeta nas súas versións.

Entre os tradutores deste último volume participaron expoñentes de varias xeracións que pasaron polos obradoiros de traducción literaria da escola creativa de San Petersburgo (Leningrado), fundada nos comezos deste século é vixente ata hoxe. Os máis veteranos son Maia Kviatkóvskaia e Helena Gólubeva, Vladímír Vasíliev e Leonid Tzivián e a autora destas liñas. Os veteranos máis “novos” son Nina Sokolóvskaia e Tatiana Txernyxova, Helena Zeanova, Andrei Roduski, Víctor Andreiev, Serguei Stiefanov, M. Iasnov, In. Xaxkov. Os tradutores máis novos son licenciados e alumnos da Universidade de San Petersburgo, moitos deles debutantes e todos cunha preparación profesional de alto nivel, de xeito que aturan a vecindade de tradutores máis afoutos. Como exemplo podería citar traballos de María Tolstoia, de Kivil Korkonósenko, de M. Liévin, T. Básov e outros tradutores que malia seren novos proban, coas súas versións, que saben le-los textos de poetas galegos de hoxe, e que saben atopa-las equivalencias rusas, aínda que a tarefa non se presente fácil.

A. Koss
Universidade de Barcelona